

CENTRE CATÓLIC

Un pati i un teatre.

Un certàmen i una representació o audició coral-infantil a l'envelat.

L'homenatge al Doctor Carbó, dignatari del Vaticà.

Trapecis, botxes, paral·leles, cordes de nusos, palanques, uns cavallets giratoris i oscil·lants. Això dels cavalls és un dir, ja que el que voltava, pujant i baixant amb oscil·lació, eren unes cordes que en el seu extrem de baix tenien uns travessers de fusta, per a cavalcar-hi.

Les Conferències de Sant Vicens de Paul. Auxili de malalts.

Escola Nocturna Gratuïta per a la classe obrera. Don Modest Garcia.

Mossèn Jaume Barba, arxiprest, que quasi mai no sortia de la Rectoria, i, malgrat, estava espiritualment present, tothora, en el Centre Catòlic i a tota la vila.

Certàmens literaris.

Peregrinacions, excursions casi sempre a la Cisa.

Pastorets, Misèries humanes, Enríque VIII el Nerón de Inglaterra, El Promès de la Sila, L'Alloïjat (no val a pluralitzar). Una òpera, sobre *Sant Just i Sant Pastor. Servius*, d'En Vidal i Jumbert, interpretat per En Jaumet Barnils.

La pròpia responsabilitat, com autor o coautor, amb En Camil Xiol, de monòlegs i sarqueles; i *impromptus* com actor.

Música del senyor Manuel Glanadell, o dels germans Colomer.

L'Antòn Novellas, En Blanxart, els germans Carles i Miquel Soto, En Fernández, l'Arnau, En Margarit, En Comas Pons, En Boix, En Rafael Torrents, l'Esteve Agell, En Garrrell Escona.

Mossèn Joaquim Bordas...

Una munió de companys d'infantesa malhauradament morts: Cunillera (Mossèn Tomàs), Xiol, Roca (*Paco*), Joan Agell, Lluís Torrents, Mossèn Llorenç Saderra, En *Paco* Davi i Piñol, En Joan Rossell. Els geperudets Casademunt i Gutinell.

La presidència vitalícia del senyor Alesan.

L'Esteve Riera, En Manuel Puntas, En Camp, En Compte, En Xiol, En Gorina, En Riera (el garbeller), i el seu germà, espardenyner, i l'Antonet de les Tres Torres.

Escarafalls dels carlins, quan el dijous posava càtedra de tradicionalisme i política don Marià Fortuny i quatre joves estudiants preniem la paraula per impugnar les seves manifestacions.

Una conferència meua propugnant per la llibertat, i re-

cordant que ni *la cimitarra es la llave del paraiso*, ni *vale más una noche de centinela que tres meses de oración*.

Mossèn Casellas, que, abans de cloure la conferència, creu de son deure fer objeccions al que jo he dit.

En Xiol i jo, que publiquem en *La Opinión Escolar* la meua conferència íntegra, i al final una nota constatant la disconformitat del Rector Dr. Casellas. Nou aldarull per l'inserció d'aquesta nota.

Aquells bancs...

Jo sé uns bancs, a l'església del meu poble,
de forma solemne, de fusta potent;
im'agrada que hi segui la gent!
tot aquell que hi seu, se'n alça més noble.

Es que tenen l'aire d'un auster convit;
tot i ser amables, no afalaguen massa;
quan hi seus, el banc sembla que t'abraça,
més l'abraç que et dona, t'alça l'esperit.

La claró els hi arriba dolça i recullida
i els segles els donen una serietat;
fidels que hi seguieren hi han encomanat
l'aroma inefable de la seva vida.

Oi, deixeu-m'hi seure! Hi estic tant bé aquí,
reposant als bancs de l'església antiga!...

Mos passats m'hi guaiten amb la cara amiga
i a mon Déu el sento més aprop de mi!

JOSEP PARADEDA, PVRE.

Premià de Mar, 13 agost 1930.

L'exquisit poeta Mossèn Josep Paradedda, guanyador de la Flor Natural en els Jocs Florals del Centre Català celebrats l'any 1905 a La Unió Liberal, no ens ha pogut remetre un retrat seu, com li demanavem; en canvi, ens ha fet ofrena d'aquesta poesia, ben digna d'ell.

granito a la bóveda celeste. Era en l'època de la Federació Revolucionària.

Recentment una nova dissidència coral i creació de l'entitat «L'Harmonia».

CAN SALA

Prepondera el nom de la casa sobre el de les societats que s'hi domiciliaren i que em sembla han estat: *El Jardín, El Porvenir, Casino Democrático Republicano Progresista, Casino Mercantil*.

Una representació de la *Passió* dins d'un teatre tan petit que quasi obligava a doblar els braços de la Creu. Actor, En Panadès.

Més tard, estrena de *Dolorettes, la sastressa*, d'En Vidal i Jumbert.

Cada any per la festa major, l'Escalas.

Personal: En Sala, el seu gendre Torras, els Bonamusa, En Joan Coll, els germans Bonet, En Volart, En Plans...